

De moeder de vrouw

Ik ging naar Bommel
om de brug te zien.

Ik zag de nieuwe brug.
Twee overzijden

die elkaar vroeger
schenen te vermijden,

worden weer bureen.
Een minuut of tien

dat ik daar lag, in 't gras,
mijn thee gedronken,

mijn hoofd vol van het
landschap wijd en zijd-

laat mij daar midden
uit de oneindigheid

een stem vernemen
dat mijn oren klonken.

Het was een vrouw. Het
schip dat zij bevoer

kwam langzaam
stroomaf door de brug
gevaren.

Zij was alleen aan dek,
zij stond bij 't roer,

en wat zij zong hoorde
ik dat psalmen waren.

O, dacht ik, o, dat daar
mijn moeder voer.

Prijs God, zong zij, Zijn
hand zal u bewaren.